Holger Areschoug

Tonsättaren och tidigare repetitören vid Kungliga Operan, Holger Areschoug, Stockholm, har avlidit i en ålder av 87 år.

Som äldst av tre bröder hade Holger Areschoug förmånen att kunna spela på familjens piano och han pekades tidigt ut som musikaliskt underbarn.

Vid 12 års ålder tonsatte han julpsalmen *Det är en ros utsprungen* för sång och piano vilken gavs ut av Edition Carelius 1933.

1941 avlade Areschoug högre organistexamen vid Kungliga Musikhögskolan med högsta betyg i piano och harmonilära. Under åren 1945–51 var Areschoug anställd som repetitör på Kungliga Operan.

Här medverkade Areschoug bl a vid de sceniska repetitionerna då han spelade orkesterpartituren vid pianot.

Under sin tid på Operan kom Areschoug att arbeta med hovkapellmästarna Nils Grevillius, Herbert Sandberg, Sixten Ehrling och Kurt Bendix. 1951–53 tjänstgjorde Areschoug vid Radiotjänsts musikbibliotek.

Härefter verkade han helt på frilansbasis som tonsättare och pianostämmare.

Areschoug hade ett utbrett kontaktnät i svenskt musikliv och han förmedlade musikinstrument, främst pianon och flyglar. I denna uppgift var han oöverträffad att finna rätt instrument till rätt köpare.

Tonsättaren Areschougs musikaliska styrka sträcker sig från klara, ljust melodiska satser i intimt format till större symfoniska verk. Att hans sinnelag var en romantikers framgår av flera kompositioner. *Lotusblomman* och *Jag är en sjungande röst*, inspelade på cd i en liveinspelning från Stiftelsen Musikkulturens främjande 1980, där Areschoug själv ackompanjerar hovsångerskan Hjördis Schymberg på piano, speglar levande substantiella stämmor såväl i den melodiska förgrunden som i ackompanjemangens omkringliggande skikt.

Patos och lidelse är andra stämningslägen han syftade till, inte minst i sina sånger (*Svarta svanar* till text av Snolsky är därvid ett framstående exempel).

Holger Areschoug var alltid vänlig och ställde upp på ett enastående sätt för sin omgivning.

Louise Eulau
doktorand musikvetenskap
Stockholms universitet